

Eric OGER

(1943-2021)

Em. prof. dr. Eric Oger werd op 9 juni 1943 in Genk geboren en overleed op 21 juli 2021 in Boechout.

Levensloop

Erik Oger had als ouders Marcel Jan Albert Oger en Denise Libregs. De vader van Erik was een Vlaamse regisseur, componist en dirigent. Hij had een absoluut gehoor. Erik erfde deze eigenschap van zijn vader. Eriks hobby was het vergelijken van de uitvoering van een muzikaal werk door verschillende uitvoerders.

Erik Oger huwde met An Chaltin, vestigde zich in Boechout, heeft twee dochters en bij zijn overlijden zeven kleinkinderen. Erik Oger overleed in de nacht van 20 op 21 juli 2021. Hij sliep vredig in zonder voorafgaand een teken van afscheid te geven. Hij had 's avonds nog gewerkt aan zijn levenswerk over Nietzsche, waaraan hij werkte sinds de start van zijn emeritaat.

Academische loopbaan

Erik volgde lager onderwijs in Berchem aan het Sint-Stanislascollege en middelbaar onderwijs aan het Sint-Gabriël College in Boechout. Daarna volgde hij in 1963-1964 de kandidatuurstudies Politieke en Sociale Wetenschappen aan de toenmalige UFSIA. Zijn licentiaatsstudies deed hij aan de Katholieke Universiteit van Leuven (KUL). Hier behaalde hij op 15 juli 1966 zijn licentiaatsdiploma Politieke en Sociale Wetenschappen. In 1966-1967 deed Erik Oger zijn legerdienst. Vanaf 1967 was Oger medewerker van de Vlaamse radio 3, als onderdeel van de BRT (Belgische Radio-en-Televisie-omroep), wat een voorloper was van Klara, dat in 2000 werd opgericht. Van 1967 tot 1971 volgde hij filosofie aan het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte aan de KUL, waar hij de titel van licentiaat behaalde. Op 1 oktober 1971 werd Oger benoemd tot assistent in de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte van de UFSIA onder de leiding van professor dr. Libert Vander Kerken s.j. (1910-1998). Vander Kerken was een medeoprichter van de UFSIA en was een specialist in de filosofie van Hegel (1770-1831). Hier werkte Oger aan zijn doctoraat, dat hij op 27 november 1976 met de grootste onderscheiding behaalde aan het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte van de KUL. De titel van zijn proefschrift is *Kennis en Waarheid bij Popper en Habermas*. Aan de

UFSIA werd hij op 1 oktober 1978 benoemd tot docent. Hij werd bevorderd tot hoogleraar op 1 oktober 1986 en vervolgens tot gewoon hoogleraar op 1 april 1997. Hij was voorzitter van de vakgroep Filosofie. Hij ging op emeritaat op 30 september 2008 en kreeg vervolgens een aanstelling als onbezoldigd emeritus. Zo gaf hij in de academiejaren 2008-2009 en 2009-2010 een avondseminarie over hedendaagse filosofische auteurs. Hij doceerde ook aan het Herman Teirlinck Instituut in Antwerpen en het Antwerpse conservatorium in de richting Woordkunst. Ook was hij sinds 2010 lid van de kernredactie van het *Filosofie Tijdschrift*. In dit tijdschrift publiceerde Erik enkele artikels en was hij ook hoofdcoördinator van een nummer over Henri Bergson (1859-1941) (jaargang 23, nr.5 2013). Op 9 augustus 2021 publiceerde de kernredactie (jaargang 31, nr.5, p2.) een prachtig in memoriam met foto van Erik Oger. Zij eindigde met "Erik heeft met zijn deemoedige houding, zijn eigenzinnigheid en humor een onuitwisbare indruk achtergelaten bij de leden van de redactie".

Hij gaf talrijke lezingen, o.a. op het symposium in Antwerpen over het Wetenschappelijk Denken. In december 2008 werd zijn afscheid aan de universiteit gevierd met een dag die volledig in het teken stond van de filosofie.

Bij het overlijden van Erik Oger in 2021 was zijn Opus Magnum over Friedrich Nietzsche vrijwel volledig voltooid. Zijn schoonzoon Dirk van Peer werkte het af, schreef een voorwoord en liet het drukken bij Eriks uitgever Pelckmans onder de titel: *Als in een honderdvoudige spiegel, Nietzsches perspectivische schrijven*, dat verscheen op 22 februari 2022.

Publicaties

Tijdens zijn academische loopbaan publiceerde Erik Oger minstens 23 werken: 12 hoofdstukken in een boek, 5 monografieën als auteur of co-auteur en 6 boeken als editor of co-editor, en dit van 1991 tot 2007. Deze publicaties zijn te vinden op het internet in de Academische Bibliografie van de Universiteit Antwerpen. Daarbij komt nog zijn meesterwerk, dat na zijn overlijden, door zijn schoonzoon afgewerkt werd (zie boven). Zijn twee meest gelezen monografieën zijn *Nachtoog: schuine wegen van de filosofie* (2007), en *Thomas Kuhn: The structure of scientific revolutions, De slinger van de wetenschap van de slinger* (1999). In dit laatste werk verwoordt Oger zich als wetenschapsfilosoof met prachtige beschouwingen over de paradigmawisselingen in het wetenschappelijk onderzoek zoals Thomas Kuhn (1922-1996) ze voor het eerst beschreven had.

Oger als spreker, lesgever en melomaan

Ondergetekende heeft Erik Oger verschillende keren een spreekbeurt horen geven. Hij was telkens onder de indruk van zijn meesterlijke, heldere uiteenzettingen. In het rouwregister bij zijn overlijden staan verschillende condoleanties. Erik Aerts noemde Oger "een beminnelijk persoon, die een

complexe materie glashelder kon toelichten". Koen van Cruys schreef: "Steeds enthousiast en stimulerend, eenvoudig en toch op hoog niveau. Chapeau!". Anoniem: "*Hij was zo een bijzonder mens ...Hij was de beste professor die ik in mijn studentenjaren ben tegengekomen*". Hans Geboers: "Ik leerde hem kennen in 1988 en las z'n boeken. *De allegorie van het nachtoog* is me altijd bijgebleven". Marcel Vermeulen: "Ik leerde hem kennen als melomaan, een graag geziene klant in de FNAC Antwerpen, waar ik werkzaam was. Ik herinner mij zijn passie voor de muziek". Anoniem: "*Hij behandelde zijn studenten in de filosofie als zijn gelijken, hij zei nooit iets wat hij zelf niet begreep*". Carlo Heulens schreef: "Een groot man is van ons heen gegaan. Een charismatische en humoristische man, die smakelijk kon vertellen".

em. prof. dr. Hendrik Deelstra, FFBD, UAntwerpen

20 september 2025